

Dosarul nr. 3ra-732/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul central (jud. D. Bosîi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. V. Movilă, E. Dvurecenschii, N. Veleva)

ÎNCHEIERE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea cererilor de recurs depuse de către Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Anastasia Dunas împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea indemnizației lunare la salariu și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 14 ianuarie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și a fost menținută hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul central,

constată:

La data de 09 octombrie 2017 Anastasia Dunas a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea indemnizației lunare la salariu și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, activează în cadrul Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră în funcția de specialist al Serviciului coordonare al Centrului regional de coordonare al Direcției regionale Sud.

A menționat că, la data de 27 iulie 2017, prin ordinul nr. 91/ps cu privire la stabilirea indemnizației lunare personalului Direcției regionale Sud, i-a fost reținută indemnizația la salariu în mărime de 50% pentru luna iulie 2017.

A susținut că, ordinul enunțat nu i-a fost adus la cunoștință contra semnătură, nu i-a fost cerută nici o explicație și nu a fost sancționată disciplinar.

A afirmat că, nefiind de acord cu cele invocate în ordinul enunțat, la data de 12 august 2017 a depus în adresa șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră un raport, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 91/ps din 27 iulie 2017, iar la data de 29 septembrie 2017 a primit un răspuns evaziv, în care a fost indicat că, cele descrise de ea în raport nu s-au adevărit.

A considerat că, ordinul enunțat este ilegal, deoarece la data de 12 iulie 2017 nu a primit nici o indicație și, respectiv, nu a încălcat disciplina muncii, după cum s-a invocat în ordin.

A relevat că, în urma emiterii ordinului enunțat i-au fost cauzate mari suferințe psihice și morale, i s-a înrăutățit sănătatea, este stresată, se simte obijduită și înjosită, a fost lipsită de unica sursă de existență.

A solicitat anularea ordinului Direcției regionale Sud nr. 91/ps din 27 iulie 2017 cu privire la stabilirea indemnizației lunare personalului Direcției regionale Sud, achitarea indemnizației la salariu în mărime de 50% reținută ilegal pentru luna iulie 2017 și încasarea sumei de 50000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul central a fost admisă acțiunea înaintată de către Anastasia Dunas, a fost anulat ordinul nr. 91/ps din 27 iulie 2017, emis de către șeful Direcției regionale Sud, în partea stabilirii Anastasiei Dunas a indemnizației unice bănești de 50%, a fost obligată Direcția regională Sud să achite Anastasiei Dunas indemnizația la salariu de 50% pentru luna iulie 2017 și au fost încasate de la Direcția regională Sud în beneficiul Anastasiei Dunas suma de 1000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de judecată în sumă de 2000 de lei.

Prin decizia din 14 ianuarie 2019 a Curții de Apel Cahul au fost respinse apelurile declarate de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și a fost menținută hotărârea primei instanței.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a statuat că, acțiunile indicate în ordinul nr. 91/ps din 27 iulie 2017 nu au căpătat statut de sancțiune disciplinară și nu au putut servi ca temei pentru neacordarea indemnizației lunare. Indemnizația lunară, având caracter stimulator, se acordă pentru îndeplinirea indicatorilor de bază, iar conform borderoului evaluării activității Anastasiei Dunas, aceasta a fost evaluată la doi indicatori a câte 15% pentru fiecare, iar la un indicator—10%, acumulând în total 40%, ce atestă rezultatele activității sale de serviciu desfășurată în luna iulie 2017. În cazul acordării indemnizației în cuantum de 0%, activitatea Anastasiei Dunas la fiecare indicator de bază urma să fie apreciată cu cota 0%, ceea ce nu corespunde borderoului de evaluare a activității, care nu a fost anulat de către angajator.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, prima instanță just a ajuns la concluzia că, decizia angajatorului de a micșora indicatorii de performanță până la

0% și de a nu achita indemnizația lunară Anastasiei Dunas capătă un caracter arbitrar și ilegal, or, ordinul nr. 91/ps din 27 iulie 2017 a fost emis în perioada desfășurării anchetei de serviciu, având legătură directă cu ancheta de serviciu, dat fiind faptul că, aceleași acțiuni au stat la baza evaluării activității de serviciu a intimatei, constituind, totodată, obiectul sesizării și intentării anchetei de serviciu.

Instanța de apel a menționat că, angajatorul Direcția regional Sud nu a probat modalitatea constatării și rezultatele estimării neexecutării corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu de către intimată, or, pe parcursul lunii iulie 2017 Anastasia Dunas și-a executat obligațiile de serviciu, iar acțiunile, ce au avut loc la data de 12 iulie 2017, au fost prezentate comisiei sub formă de informație, fiind evaluate la indicatorii de bază sub nr. 4 și 5 din borderoul activității personalului cu cota 0%, contrar prevederilor pct. 5 din Instrucțiunea cu privire la punerea în aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 186 din 20 februarie 2008 și crearea Comisiei MAI pentru stabilirea indemnizației lunare conform totalurilor activității subdiviziunilor, aprobată prin ordinul MAI nr. 106 din 17 martie 2008 și ale pct. 7 din Regulamentul cu privire a modul de stabilire și plată a indemnizației lunare militarilor, ofițerilor de informații și securitate, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați prin contract din organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, conform totalurilor activității în care sunt angajați, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 186 din 20 februarie 2008.

La caz, instanța de apel a relevat că, la data de 27 iulie 2017, când a fost emis ordinul șefului Direcției regionale Sud nr. 91/ps, în privința Anastasiei Dunas nu s-a stabilit că, ar fi încălcat disciplina muncii, or, ancheta de serviciu a fost suspendată în perioada respectivă, iar încălcarea disciplinei de muncă include constatarea vinovăției și tragerea la răspundere disciplinară, cu aplicarea sancțiunii.

Totodată, instanța de apel a reținut că, ordinul șefului Direcției regionale Sud a IGPF nr. 91/ps din 27 iulie 2017 în partea stabilirii Anastasiei Dunas a indemnizației unice bănești de 0%, fiind un act emis de autoritate publică, nu produce efecte juridice, deoarece este unul discriminatoriu, contravine legislației muncii și limitează drepturile salariale Anastasia Dunas de a beneficia de garanții salariale sub formă de indemnizația lunară stabilită pentru executarea conștiincioasă a obligațiilor de serviciu și disciplina impecabilă pentru luna iulie 2017, fiind emis în lipsa constatării culpei acesteia.

La data de 16 aprilie 2019 și 17 mai 2019 Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată și a fost interpretată eronat legea.

A considerat că, este eronată concluzia instanței de apel precum că, întregului efectiv al Direcției regionale Sud i-a fost achitată indemnizația unică bănească pentru luna iulie 2017 în mărime de 50%, cu excepția Anastasiei Dunas.

A menționat că, 27 de angajați ai Direcției regionale Sud, care nu au executat conștiincios obligațiunile de serviciu și nu au avut o disciplină impecabilă, au beneficiat de indemnizație unică bănească pentru luna iulie 2017 în mărime de 0%.

A susținut că, Anastasia Dunas nu este unica angajată căreia i-a fost calculată indemnizația unică bănească pentru luna iulie 2017 în mărime de 0% și, prin urmare, instanța de apel, invocând art. 6 din Legea privind asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A afirmat că, instanța de apel eronat a apreciat faptul că, printre probele administrate nu există careva probe, care să conțină criteriile de apreciere a performanței angajaților cărora le-a fost stabilit nivelul indemnizației lunare de 50%, or, borderoul evaluării activității personalului Centrului regional de coordonare al Direcției regionale Sud expres indică 5 criterii de apreciere (indicatorii activității) a performanței angajaților, precum și cuantumul procentual acordat.

Ținând cont de prevederile pct. 2, 4, 5 și 9 din Instrucțiunea cu privire la punerea în aplicare a Hotărârii Guvernului RM nr. 186 din 20 februarie 2008 și crearea Comisiei MAI pentru stabilirea indemnizației lunare conform totalurilor activității subdiviziunilor, aprobată prin ordinul MAI nr. 106 din 17 martie 2008, a considerat că, următorii factori: acțiunile/inacțiunile Anastasiei Dunas de la începutul anului 2017 până la data de 12 iulie 2017 inclusiv, explicațiile și raportul conducătorilor acesteia, acordul conducerii Poliției de Frontieră de a iniția anchetă de serviciu, rezultatul majorității simple de voturi ale membrilor prezenți la ședință (3 membri pentru achitarea indemnizației în mărime de 40%, 4 membri pentru 0%) au prezentat cumulativ temei pentru Comisia cu privire la stabilirea indemnizației lunare de a propune comandantului unității achitarea Anastasiei Dunas a indemnizației pentru luna iulie 2017 în mărime de 0%.

De asemenea, a considerat că, șeful Direcției regionale Sud, corect, legal și cu respectarea legislației în vigoare a emis ordinul nr. 91/ps din 27 iulie 2017 cu privire la stabilirea indemnizației lunare personalului Direcției regionale Sud în partea Anastasiei Dunas, stabilindu-i-se întemeiat pentru luna iulie 2017 indemnizația lunară în mărime de 0%, iar instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A relevat că, este eronată concluzia instanței de apel precum că, este obligatorie existența unei sancțiuni disciplinare (constatare a vinovăției, tragerea la răspundere disciplinară, cu aplicarea sancțiunii). Or, instanța de apel a confundat ori nu a luat în considerare prevederile pct. 11 din Instrucțiunea enunțată, care stabilesc că, indemnizația lunară poate fi redusă sau anulată pentru unii angajați care, pe parcursul perioadei de gestiune, au desfășurat o activitate de serviciu necorespunzătoare ori au avut încălcări pentru care au fost sancționați disciplinar.

A invocat că, Instrucțiunea nu obligă de a întruni cumulativ ambele cazuri enunțate, ci legislatorul oferă posibilitatea și dreptul comandanților (șefilor)

subdiviziunilor de a încadra separat temeiul juridic în privința reducerii sau anulării indemnizației lunare.

A mai invocat că, pct. 11 din Instrucțiune acordă angajatorului dreptul de a aplica angajatului concomitent în baza aceleași încălcări atât sancțiune disciplinară, cât și de a reduce sau a anula indemnizația lunară angajatului pentru ce a fost sancționat disciplinar.

A declarat că, la examinarea cauzei au fost încălcate normele de drept procedural și, anume, cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată și hotărârea a fost emisă cu încălcarea competenței jurisdicționale.

A notat că, în cererea de chemare în judecată Anastasia Dunas a solicitat anularea ordinului nr. 91/ps din 27 iulie 2017, însă la data de 29 iunie 2018 prima instanță a emis hotărârea, prin care a anulat ordinul nr. 91/ps din 27 iulie 2017 în partea stabilirii Anastasiei Dunas a indemnizației unice bănești de 0%.

A specificat că, în conformitate cu art. 60 alin. (4) CPC, instanța judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acțiunii.

A relatat că, i-a fost comunicat instanței de apel faptul că, prima instanță a modificat din oficiu obiectul acțiunii, iar ca urmare, hotărârea instanței de apel a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

A menționat că, în ședința de judecată din 26 decembrie 2018 instanța de apel a examinat prezenta cauză și a adus la cunoștință participanților la proces despre cererea depusă de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Maxim Cojocar, prin care a informat despre imposibilitatea prezentării în ședința de judecată, deoarece se află în concediu anual de odihnă în perioada 17 decembrie 2018-31 ianuarie 2019, iar în legătură cu faptul că, este unica persoană delegată pentru reprezentarea Inspectoratului în prezenta cauză, a solicitat ca la stabilirea următoarei ședințe de judecată să se țină cont de cele enunțate, anexând ordinul de acordare a concediului.

A susținut că, instanța de apel, invocând faptul că, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră dispune de numeroși angajați și urma să delege o altă persoană pentru reprezentare, nu a întreprins nici o măsură pentru a asigura prezența vreunui reprezentant în ședința de judecată din 14 ianuarie 2019.

La data de 07 mai 2019 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate, deoarece au fost emise cu încălcarea normelor de drept material și, anume, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată și a fost interpretată în mod eronat legea.

A menționat că, la soluționarea litigiului dat, eronat au fost aplicate prevederile pct. 40 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 409 din 07 iunie 2017.

A susținut că, la caz sunt aplicabile prevederile Hotărârii Guvernului RM nr.186 din 20 februarie 2008 și ale Instrucțiunii privind punerea în aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 186 din 20 februarie 2008 și crearea a Comisiei MAI pentru stabilirea indemnizației lunare conform totalurilor activității subdiviziunilor MAI, aprobate prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 106 din 17 martie 2008.

A afirmat că, instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, or, conform alin. (2) al articolului enunțat, rezultatele evaluării performanțelor profesionale ale funcționarului public cu statut special (care sunt evaluate o dată pe an) se iau în considerare la luarea deciziilor cu privire la: stabilirea indemnizațiilor, a sporurilor și a altor suplimente la salariu; promovarea în funcție; acordarea gradelor speciale; conferirea categoriilor de calificare; participarea la programe de formare profesională; încetarea raportului de serviciu.

A relevat că, au fost încălcate și normele de drept procedural și, anume, cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

A invocat că, instanța de apel a examinat cauza în absența reprezentantului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, care a solicitat amânarea examinării cauzei din motivul aflării sale în concediul de odihnă anual, astfel, fiind lezat dreptul acestuia de a se pronunța asupra motivelor invocate în apel.

A declarat că, instanța de apel a confundat aspectele de reglementare a indemnizației unice bănești pentru desfășurarea unei activități de serviciu cu efectuarea unei anchete de serviciu pentru stabilirea existenței unei abateri disciplinare în acțiunile salariatului.

A notat că, desfășurarea anchetei de serviciu nu limitează angajatorul asupra acordării sau reducerii indemnizației, atât timp cât există o concluzie a anchetei. Mai mult, obiect al acțiunii nu constituie ancheta de serviciu.

A considerat că, instanța eronat a constatat Direcția regională Sud a calificat acțiunile Anastasiei Dunas ca fiind obiect al unei anchete de serviciu și, totodată, le-a pus la baza evaluării petrecute la data de 24 iulie 2017, ale căror săvârșire și vinovăție urma să fie stabilită prin concluzia anchetei de serviciu, emisă abia la data de 05 iunie 2018.

A specificat că, intimitei nu i-a fost achitată indemnizația unică bănească nu din considerentele desfășurării unei anchete de serviciu în privința acesteia, ci din faptul lipsei unui aport semnificativ în obținerea rezultatelor în activitatea unității.

A considerat că, dispunerea încasării cheltuielilor de judecată de către instanță este neîntemeiată, deoarece reprezentantul intimitei nu a prezentat lista actelor/acțiunilor efectuate.

Examinând admisibilitatea cererilor de recurs, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede astfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Cahul a expediat decizia contestată în adresa părților la data de 28 martie 2019.

Astfel, recursurile, depuse la data de 16 aprilie 2019 și 07 mai 2019, sunt în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile depuse de către Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile depuse de către Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursurile depuse de către Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile depuse de către Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu